

cuitu illius sepulchra ejus : omnes interfecti , & qui ceciderunt gladio.

23 Quorum data sunt sepulchra in novissimis laci : & facta est multitudo ejus per gyrum sepulchri ejus : universi interfecti , cadentesque gladio , qui dederant quondam formidinem in terra viventium.

24 Ibi Ælam , & omnis multitudo ejus per gyrum sepulchri sui : omnes hi interfecti , ruentesque gladio : qui descenderunt incircumcisi ad terram ultimam : qui posuerunt terrorem suum in terra viventium , & portaverunt ignominiam suam cum his , qui descendunt in lacum.

25 In medio interfectorum posuerunt cubile ejus in universis populis ejus : in circuitu ejus sepulchrum illius : omnes hi incircumcisi , interfectique gladio : dederunt enim terrorem suum in terra viventium , & portaverunt ignominiam suam cum his , qui descendunt in lacum : in medio interfectorum positi sunt.

26 Ibi Mofoch , & Thubal , & omnis multitudo ejus : in circuitu ejus sepulchra illius : omnes hi incircumcisi , interfectique & cadentes gladio : quia dederunt formidinem suam in terra viventium.

27 Et non dormient cum fortibus , cadentibusque & incircumcisis , qui descenderunt ad infernum cum armis suis , & posuerunt gladios suos sub capitibus suis , & fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum : quia terror fortium facti sunt in terra viventium.

28 Et tu ergo in medio incircumcisorum contereris , & dormies cum interfectis gladio.

29 Ibi Idumæa , & reges ejus , & omnes duces ejus , qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio : & qui cum incircumcisis dormierunt , & cum his qui descendunt in lacum.

30 Ibi principes Aquilonis omnes , & universi venatores : qui deducti sunt cum interfectis , paventes , & in sua fortitudine confusi : qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio : & portaverunt confusionem suam cum his , qui descendunt in lacum.

31 Vidit eos Pharao , & consolatus est super universam multitudinem suam , quæ interfecta est gladio , Pharao , & omnis exercitus ejus , ait Dominus Deus :

32 Quia dedi terrorem meum in terra viventium , & dormivit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio : Pharao , & omnis multitudo ejus , ait Dominus Deus.

CAPUT XXXIII.

Si speculator visum imminens malum non annuntiaverit , reus erit pereuntium : quod si annuntiaverit , solus is qui sibi non cavet , reus erit. Justus quoque si suam deserat justitiam , damnabitur , & impius si convertatur , salvabitur. Nec confidant de terra sibi data in possessionem , quoniam propter suas iniquitates perdentur , & terra in solitudinem redigetur.

1 **H**T factum est verbum Domini ad me , dicens :

2 Fili hominis loquere ad filios populi tui , & dices ad eos : Terra cum induxero super eam gladium , & tulerit populus terræ virum unum de novissimis suis , & constituerit eum super se speculatorem :

3 Et ille viderit gladium venientem super terram , & cecinerit buccina , & annuntiaverit populo :

4 Audiens autem , quisquis ille est , sonitum buccinæ , & non se observaverit , veneritque gladius , & tulerit eum : sanguis ipsius super caput ejus erit.

5 Sonum buccinæ audivit , & non se observavit , sanguis ejus in ipso erit : si autem se custodierit , animam suam salvabit.

6 Quod si speculator viderit gladium venientem , & non insonuerit buccina : & populus se non custodierit , veneritque gladius , & tulerit de eis animam : ille quidem in iniquitate sua captus est , sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram.

7 * Et tu fili hominis , speculatorem dedi te ^{sup.} domui Israel : audiens ergo ex ore meo sermonem , ^{17.} annuntiabis eis ex me.

8 Si me dicente ad impium: Impie, morte morieris; non fueris locutus, ut se custodiat impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.

9 Si autem annuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur, non fuerit conversus a via sua, ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberaſti.

10 Tu ergo fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo vivere poterimus?

^{18.} ^{23.} 11 * Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impii, sed ut convertatur impius a via sua, & vivat. Convertimini, convertimini a viis vestris pessimis: & quare moriemini domus Israel?

12 Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui: Justitia justi non liberabit eum in quacumque die peccaverit: & impietas impii non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua: & justus non poterit vivere in justitia sua, in quacumque die peccaverit.

13 Etiam si dixerō justo quod vita vivet, & confisus in justitia sua fecerit iniquitatem: omnes justitiæ ejus oblivioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur.

14 Si autem dixerō impio: Morte morieris: & egerit penitentiam a peccato suo, feceritque judicium & justitiam,

15 Et pignus restituerit ille impius, rapinamque reddiderit, in mandatis vitæ ambulaverit, nec fecerit quidquam injustum: vita vivet, & non morietur.

16 Omnia peccata ejus, quæ peccavit, non imputabuntur ei: judicium & justitiam fecit, vita vivet.

17 Et dixerunt filii populi tui: Non est æquiper ponderis via Domini, & ipsorum via injusta est.

18 Cum enim recefferit justus a justitia sua, feceritque iniquitates, morietur in eis.

19 Et

19 Et cum recefferit impius ab impietate sua, feceritque judicium & justitiam, vivet in eis.

20 * Et dicitis: Non est recta via Domini. ^{18.} ^{25.} * ^{Supr} Unumquemque juxta vias suas judicabo de vobis, domus Israel.

21 Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationsis nostræ, venit ad me qui fugerat de Jerusalem, dicens: Vastata est civitas.

22 Manus autem Domini facta fuerat ad me vespere, antequam veniret, qui fugerat: aperuitque os meum, donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non filii amplius.

23 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

24 Filii hominis, qui habitant in ruinosis his super humum Israel, loquentes ajunt: Unus erat Abraham, & hæreditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem.

25 Idecirco dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros levatis ad immunditias vestras, & sanguinem funditis: numquid terram hæreditate possidebitis?

26 Stetistis in gladiis vestris, fecistis abominaciones, & unusquisque uxorem proximi sui polluit: & terram hæreditate possidebitis?

27 Hæc dices ad eos: Sic dicit Dominus Deus: Vivo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent: & qui in agro est, bestiis tradetur ad devorandum: qui autem in prædiis, & spelunciis sunt, peste morientur.

28 Et dabo terram in solitudinem, & in desertum, & deficiet superba fortitudo ejus: & desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit, qui per eos transeat.

29 Et scient quia ego Dominus, cum dederō terram eorum desolatam, & desertam propter univas abominaciones suas, quas operati sunt.

30 Et tu fili hominis: filii populi tui, qui loquuntur de te juxta muros, & in ostiis domorum,

& dicunt unus ad alterum, vir ad proximum suum loquentes: Venite, & audiamus, quis sit sermo egrediens a Domino.

31 Et veniunt ad te, quasi si ingrediatur populus, & sedent coram te populus meus: & audiunt sermones tuos, & non faciunt eos: quia in canticum oris sui vertunt illos, & avaritiam suam sequitur cor eorum.

32 Et es eis quasi carmen musicum, quod suavi, dulcique sono canitur: & audiunt verba tua, & non faciunt ea.

33 Et cum venerit, quod prædictum est (ecce enim venit) tunc scient, quod propheta fuerit inter eos.

CAPUT XXXIV.

Ex manibus pastorum, qui neglecto grege, tantum quæ sua sunt querunt, dicit Dominus se oves suas liberaturum: quodque eas in iudicio pascet, suscitaturus super eas servum suum David, sub quo in omni terræ ubertate secure pascantur: ostenditque gregem suum esse populum Israel, & se Deum ipsorum.

I ET factum est verbum Domini ad me, dicens:

2 Fili hominis propheta de pastoribus Israel: propheta, & dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: * Væ pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos: nonne greges a pastoribus pascuntur?

3 Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascebatis.

4 Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod ægrotum non sanastis, quod contractum est non alligastis, & quod abjectum est non reduxistis, & quod perierat non quaesistis: sed cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia.

5 Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor: & factæ sunt in devorationem omnium bestiarum agri, & dispersæ sunt.

6 Erraverunt greges mei in cunctis montibus, & in univërso colle excelso: & super omnem fa-

faciem terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret.

7 Propterea pastores, audite verbum Domini:

8 Vivo ego, dicit Dominus Deus: quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & oves meæ in devorationem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor: neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum, sed pascebant pastores semetipsos, & greges meos non pascebant:

9 Propterea pastores, audite verbum Domini:

10 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos: & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam.

11 Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, & visitabo eas.

12 Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum: sic visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis.

13 Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam: & pascam eas in montibus Israel, in rivis, & in cunctis sedibus terræ.

14 In pascuis uberrimis pascam eas, & in montibus excelsis Israel erunt pascua earum: ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascantur super montes Israel.

15 Ego pascam oves meas: & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus.

16 Quod perierat requiram, & quod abjectum erat reducam, & quod contractum fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consolidabo, & quod pingue & forte custodiam: & pascam illas in iudicio.

17 Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus Deus;

Deus: Ecce ego iudico inter pecus & pecus, arietum & hircorum.

18 Nonne satis vobis erat pascua bona depasci? insuper & reliquias pascuarum vestrarum conculcastis pedibus vestris: & cum purissimam aquam biberetis, reliquam pedibus vestris turbabatis.

19 Et oves meæ his, quæ conculcata pedibus vestris fuerant, pascebantur: & quæ pedes vestri turbaverant, hæc bibebant.

20 Propterea hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue, & macilentum:

21 Pro eo quod lateribus, & humeris impingebatis, & cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora, donec dispergerentur foras:

22 Salvabo gregem meum, & non erit ultra in rapinam, & iudicabo inter pecus & pecus.

* *Isaie* 40. 11. *Ossee* 3. 5. *Joan.* 1. 45. & 10. 11. 14. 23 * ET SUSCITABO SUPER EAS PASTOREM UNUM, qui pascat eas, servum meum David: ipse pascat eas, & ipse erit eis in pastorem.

24 Ego autem Dominus ero eis in Deum, & servus meus David princeps in medio eorum: ego Dominus locutus sum.

25 Et faciam cum eis pactum pacis, & cessare faciam bestias pessimas de terra: & qui habitant in deserto, securi dormient in saltibus.

26 Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem: & deducam imbrem in tempore suo: pluvia benedictionis erunt.

27 Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque timore: & scient quia ego Dominus, cum contrivero catenas jugi eorum, & eruero eos de manu imperantium sibi.

28 Et non erunt ultra in rapinam in Gentibus, neque bestia terræ devorabunt eos: sed habitabunt confidenter absque ullo terrore.

29 Et suscitabo eis germen nominatum: & non erunt

erunt ultra imminuti fame in terra, neque portabunt ultra opprobrium gentium.

30 Et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis, & ipsi populus meus domus Israel: ait Dominus Deus.

31 * Vos autem greges mei, greges pascuæ meæ homines estis: & ego Dominus Deus vester, dicit Dominus Deus. * *Joan.* 10. 11.

CAPUT XXXV.

Montis Seir sive Idumæorum futura vastatio, eo quod populum Dei affligerint.

1 ET factus est sermo Domini ad me, dicens:

2 Fili hominis pone faciem tuam adversum montem Seir, & prophetabis de eo, & dices illi:

3 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Mons Seir, & extendam manum meam super te, & dabo te desolatum atque desertum.

4 Urbes tuas demoliar, & tu desertus eris: & scies quia ego Dominus.

5 Eo quod fueris inimicus sempiternus, & concluseris filios Israel in manus gladii in tempore afflictionis eorum, in tempore iniquitatis extremæ,

6 Propterea vivo ego, dicit Dominus Deus: quoniam sanguini tradam te: & sanguis te persequetur: & cum sanguinem oderis, sanguis persequetur te.

7 Et dabo montem Seir desolatum atque desertum: & auferam de eo euntem, & redeuntem.

8 Et implebo montes ejus occiforum suorum: in collibus tuis, & in vallibus tuis, atque in torrentibus interfecisti gladio cadent.

9 In solitudines sempiternas tradam te, & civitates tuæ non habitabuntur: & scietis quia ego Dominus Deus.

10 Eo quod dixeritis: Duæ gentes, & duæ terræ meæ erunt, & hæreditate possidebo eas: cum Dominus esset ibi:

11 Propterea vivo ego, dicit Dominus Deus, quia

quia faciam juxta iram tuam, & secundum zelum tuum, quem fecisti odio habens eos: & notus efficiar per eos, cum te judicavero.

12 Et scies quia ego Dominus audivi universa opprobria tua, quæ locutus es de montibus Israel, dicens: Deserti, nobis ad devorandum dati sunt.

13 Et insurrexistis super me ore vestro, & derogastis adversum me verba vestra: ego audivi.

14 Hæc dicit Dominus Deus: Lætante universa terra, in solitudinem te redigam.

15 Sicuti gavissus es super hæreditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis: & scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXVI.

Quia populus Dei erat in opprobrium Gentibus, eo quod propter sua peccata dispersi essent in captivitate, dicit Dominus, non propter illum, sed propter se reducturum eum in terram suam; quodque super ipsum effundet aquam mundam, faciens eum in suis præceptis ambulare magnaque frui felicitate.

* Supra.
6. 3.

1 TU autem fili hominis propheta super montes Israel, & dices: * Montes Israel audite verbum Domini:

2 Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod dixerit inimicus de vobis: Euge, altitudines sempiternæ in hæreditatem datæ sunt nobis:

3 Propterea vaticinare, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hæreditatem reliquis Gentibus, & ascendistis super labium linguæ, & opprobrium populi:

4 Propterea montes Israel audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus, vallibusque & desertis, parietinis, & urbibus derelictis, quæ depopulatæ sunt, & sublata a reliquis Gentibus per circuitum.

5 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quoniam

niam in igne zeli mei locutus sum de reliquis Gentibus, & de Idumæa universa, quæ dederunt terram meam sibi in hæreditatem cum gaudio, & toto corde, & ex animo: & ejecerunt eam, ut vastarent:

6 Idcirco vaticinare super humum Israel, & dices montibus, & collibus, jugis, & vallibus: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quod confusionem gentium sustinueritis.

7 Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ego levari manum meam, ut Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, ipsæ confusionem suam portent.

8 Vos autem montes Israel ramos vestros germenetis, & fructum vestrum afferatis populo meo Israel: prope enim est, ut veniat:

9 Quia ecce ego ad vos, & convertar ad vos, & arabimini, & accipietis sementem.

10 Et multiplicabo in vobis homines, omnemque domum Israel: & habitabuntur civitates, & ruinosæ instaurabuntur.

11 Et replebo vos hominibus, & jumentis: & multiplicabuntur, & crescent: & habitare vos faciam sicut a principio, bonisque donabo majoribus, quam habuistis ab initio: & scietis quia ego Dominus.

12 Et adducam super vos homines, populum meum Israel, & hæreditate possidebunt te: & eris eis in hæreditatem, & non addes ultra, ut absque eis sis.

13 Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de vobis: Devoratrix hominum es, & suffocans gentem tuam:

14 Propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam non necabis ultra, ait Dominus Deus:

15 Nec auditam faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequam portabis, & gentem tuam non amittes amplius, ait Dominus Deus.

16 Et factum est verbum Domini ad me, dicens: 17 Fili hominis, domus Israel habitaverunt in humo sua, & polluerunt eam in viis suis, & in studiis

fluidis suis juxta immunditiam menstruatæ facta est via eorum coram me.

18 Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine, quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eam.

19 Et dispersi eos in Gentes, & ventilati sunt in terras: juxta vias eorum, & ad inventiones eorum judicavi eos.

* *Isaïæ*
52. 6.
Rom. 2.
24.

20 Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas introierunt, & * polluerunt nomen sanctum meum, cum diceretur de eis: Populus Domini iste est, & de terra ejus egressi sunt.

21 Et peperci nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in Gentibus, ad quas ingressi sunt.

22 Idcirco dices domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluistis in Gentibus, ad quas intraistis.

23 Et sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter Gentes, quod polluistis in medio earum: ut sciant Gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis.

24 Tollam quippe vos de Gentibus, & congregabo vos de universis terris, & adducam vos in terram vestram.

25 Et effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab universis idolis vestris mundabo vos.

* *Supra.*
11. 19.

26 * Et dabo vobis cor novum, & spiritum novum ponam in medio vestri: & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum.

27 Et spiritum meum ponam in medio vestri: & faciam ut in præceptis meis ambuletis, & judicia mea custodiatis, & oporemini.

28 Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum.

29 Et salvabo vos ex universis inquinamentis vestris: & vocabo frumentum, & multiplicabo illud, & non imponam vobis famem.

30 Et multiplicabo fructum ligni, & genimina agri, ut non portetis ultra opprobrium famis in Gentibus.

31 Et recordabimini viarum vestrarum pessimaram, studiorumque non honorum: & displicebunt vobis iniquitates vestræ, & scelerata vestra.

32 Non propter vos ego faciam, ait Dominus Deus, notum sit vobis: confundimini, & erubescite super viis vestris, domus Israel.

33 Hæc dicit Dominus Deus: In die, qua mandavero vos ex omnibus iniquitatibus vestris, & inhabitari fecero urbes, & instauravero ruinosa,

34 Et terra deserta fuerit exulta, quæ quondam erat desolata in oculis omnis viatoris,

35 Dicent: Terra illa inculta, facta est ut hortus voluptatis: & civitates desertæ, & desitutæ atque suffosæ, munitæ federunt.

36 Et scient Gentes, quæcumque derelictæ fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus ædificavi dissipata, plantavique inculta, ego Dominus locutus sum, & fecerim.

37 Hæc dicit Dominus Deus: Adhuc in hoc invenient me domus Israel, ut faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum,

38 Ut gregem sanctum, ut gregem Jerusalem in solemnitatibus ejus: Sic erunt civitates desertæ, plenæ gregibus hominum, & scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXVII.

In figura aridorum ossium reviviscentium, designat filios Israel qui de omni prosperitate desperant, reducendos in terram suam: & per duo ligna conjuncta significat unum fore regnum Juda & Israel, qui sub uno rege ac pastore David observaturi sint mandata Domini, qui cum ipsis pactum feriet sempiternum.

1 **F**acta est super me manus Domini, & eduxit me in spiritu Domini: & dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus,

2 Et circumduxit me per ea ingyro: erant autem multa valde super faciem campi, siccaque vehementer.

3 Et dixit ad me: Fili hominis putafne vivefit offa ifta? Et dixi: Domine Deus, tu nofti.

4 Et dixit ad me: Vaticinare de offibus iftis: & dices eis: Offa arida, audite verbum Domini.

5 Hæc dicit Dominus Deus offibus his: Ecce ego intromittam in vos fpiritum, & vivetis.

6 Et dabo fupervos nervos, & fuccrefcere faciam fuper vos carnes, & fuperextendam in vobis cutem: & dabo vobis fpiritum, & vivetis, & fcietis quia ego Dominus.

7 Et prophetavi ficut præceperat mihi: factus eft autem fonitus, prophetante me, & ecce commotio: & accefferunt offa ad offa, unumquodque ad juncturam fuam.

8 Et vidi, & ecce fuper ea nervi, & carnes afcenderunt: & extenta eft in eis cutis defuper & fpiritum non habebant.

9 Et dixit ad me: Vaticinare ad fpiritum, vaticinare fili hominis, & dices ad fpiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni fpiritus, & infuffa fuper interfectos iftos, & revivifcant.

10 Et prophetavi ficut præceperat mihi: & ingreffus eft in ea fpiritus, & vixerunt: fleteruntque fuper pedes fuos exercitus grandis nimis valde.

11 Et dixit ad me: Fili hominis, offa hæc univerfa, domus Ifrael eft: ipfi dicunt: Aruerunt offa noftra, & periit fpes noftra, & abfciffi fumus.

12 Propterea vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos veftros, & educam vos de fepulchris vefttris, populus meus: & inducam vos in terram Ifrael.

13 Et fcietis quia ego Dominus, cum aperuero fepulchra veftra, & eduxero vos de tumulis vefttris, populus meus:

14 Et dederò fpiritum meum in vobis, & vixeritis, & requiefcere vos faciam fuper humum veftram: & fcietis quia ego Dominus locutus fum, & feci, ait Dominus Deus.

15 Et factus eft fermo Domini ad me, dicens:

16 Et tu fili hominis fume tibi lignum unum: & fcribe fuper illud: Judæ, & filiorum Ifrael foeriorum ejus: & tolle lignum alterum, & fcribe fuper

fuper illud: Iofeph ligno Ephraim, & cunctæ domui Ifrael, foeriorumque ejus.

17 Et adijunge illa, unum ad alterum tibi in lignum unum: & erunt in unionem in manu tua.

18 Cum autem dixerint ad te filii populi tui loquentes: Nonne indicas nobis quid in his tibi velis?

19 Loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego affumam lignum Iofeph, quod eft in manu Ephraim, & tribus Ifrael, quæ funt ei adjunctæ: & dabo eas pariter cum ligno Juda, & faciam eas in lignum unum: & erunt unum in manu ejus.

20 Erunt autem ligna, fuper quæ fcripferis in manu tua, in oculis eorum.

21 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego affumam filios Ifrael de medio nationum, ad quas abierunt: & congregabo eos undique, & adducam eos ad humum fuam.

22 * Et faciam eos in gentem unam in terra in montibus Ifrael, & rex unus erit omnibus imperans: & non erunt ultra duæ gentes, nec dividuntur amplius in duo regna.

23 Neque polluentur ultra in idolis fuis, & abominationibus fuis, & cunctis iniquitatibus fuis: & falvos eos faciam de univerfis fedibus, in quibus peccaverunt, & emundabo eos: & erunt mihi populus, & ego ero eis Deus.

24 * Et fervus meus David rex fuper eos, & * Ifaie pastor unus erit omnium eorum: in judiciis meis ambulabunt, & mandata mea custodient, & facient ea.

25 Et habitabunt fuper terram, quam dedi fervo meo Jacob, in qua habitaverunt patres veftri: & habitabunt fuper eam ipfi, & filii eorum, & filii filiorum eorum, ufque in fempiternum: & David fervus meus princeps eorum in perpetuum.

26 * Et percutiam illis foedus pacis, pactum fempiternum erit eis: & fundabo eos, & multiplicabo, & dabo fanchificationem meam in medio eorum in perpetuum.

17 Et erit tabernaculum meum in eis: & ero eis Deus, & ipfi erunt mihi populus.

28 Et scient Gentes quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

CAPUT XXXVIII.

Habitantibus post redactam captivitatem secure filiis Israel in oppidis suis, adducet Dominus in novissimis diebus contra eos Gog cum ingenti exercitu: sed & hunc cum suo exercitu multis cladibus postea consumet.

1 **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens:

• *Infra*
29. 1.
Aloc.
20. 7.

2 * Fili hominis, pone faciem tuam contra Gog, terram Magog, principem capitis Mosoch, & Thubal: & vaticinare de eo,

3 Et dices ad eum: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Gog principem capitis Mosoch, & Thubal,

4 Et circumagam te, & ponam frænum in maxillis tuis: & educam te, & omnem exercitum tuum, equos & equites vestitos loriceis universos, multitudinem magnam, hastam & clypeum arripientium & gladium.

5 Persæ, Æthiopes, & Libyes cum eis, omnes scutati & galeati.

6 Gomer, & universa agmina ejus, domus Thogorma, latera Aquilonis, & totum robur ejus, populique multi tecum.

7 Præpara, & instrue te, & omnem multitudinem tuam, quæ coacervata est ad te: & esto eis in præceptum.

8 Post dies multos visitaberis: in novissimo annorum venies ad terram, quæ reversa est a gladio, & congregata est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti jugiter: hæc de populis educta est, & habitabunt in ea confidenter universi.

9 Ascendens autem quasi tempestas venies, & quasi nubes, ut operias terram tu, & omnia agmina tua, & populi multi tecum.

10 Hæc dicit Dominus Deus: In die illa ascendent sermones super cor tuum, & cogitabis cogitationem pessimam:

11 Et

11 Et dices: Ascendam ad terram absque muro: veniam ad quiescentes, habitantesque securo: hi omnes habitant sine muro, vestes, & portæ non sunt eis:

12 Ut diripias spolia, & invadas prædam, ut inferas manum tuam super eos, qui deserti fuerant, & postea restituti, & super populum, qui est congregatus ex Gentibus, qui possidere cepit, & esse habitator umbilici terræ.

13 Saba, & Dedan, & negotiatores Tharlis & omnes leones ejus dicent tibi: Numquid ad sumenda spolia tu venis? ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, ut tollas argentum, & aurum, & auferas suppellectilem, atque substantiam, & diripias manubias infinitas.

14 Propterea vaticinare fili hominis, & dices ad Gog: Hæc dicit Dominus Deus: Numquid non in die illo, cum habitaverit populus meus Israel confidenter, scies?

15 Et venies de loco tuo a lateribus Aquilonis tu & populi multi tecum, ascensores equorum universi, cœtus magnus, & exercitus vehementis.

16 Et ascendes super populum meum Israel quasi nubes, ut operias terram. In novissimis diebus eris, & adducam te super terram meam: ut sciant Gentes me, cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum, o Gog.

17 Hæc dicit Dominus Deus: Tu ergo ille es, de quo locutus sum in diebus antiquis in manu fervorum meorum prophetarum Israel, qui prophetaverunt in diebus illorum temporum, ut adducerem te super eos.

18 Et erit in die illa, in die adventus Gog super terram Israel, ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea in furore meo.

19 Et in zelo meo, in igne iræ meæ locutus sum. Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel:

20 * Et commovebuntur a facie mea pisces maris, & volucres cœli, & bestię agri, & omne reptile, quod movetur super humum, cunctique homines, qui sunt super faciem terræ: & sub-

* *Matth.*
24. 29.
Luc. 21.
25.

Tom. IV.

Z

ver-

vertent montes, & cadent sepes, & omnis murus corruet in terram.

21 Et convocabo adversus eum in cunctis montibus meis gladium, ait Dominus Deus: gladius uniuscujusque in fratrem suum dirigetur.

22 Et judicabo eum peste, & sanguine, & imbre vehementi, & lapidibus immensis: ignem, & sulphur pluam super eum, & super exercitum ejus, & super populos multos, qui sunt cum eo.

23 Et magnificabor, & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gentium, & scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXIX.

Adducet Dominus Gog contra Israel, sed ipsum cum toto ejus exercitu ibi perdet, in cujus sepultura septem mensibus occupabuntur ad mundandam terram; Dominus filios Israel propter peccata ipsorum tradidit in captivitatem, sed reducet eos in terram suam, ad nominis sui glorificationem.

1 **TU** autem fili hominis vaticinare adversum Gog, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitibus Mosoch & Thubal.

2 Et circumagam te, & educam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israel.

3 Et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua: & sagittas tuas de manu dextera tua dejiciam.

4 Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tua, & populi tui, qui sunt tecum: feris, avibus, omnique volatili, & bestiis terræ dedi te ad devorandum.

5 Super faciem agri cades: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

6 Et immittam ignem in Magog, & in his, qui habitant in insulis confidenter: & scient quia ego Dominus.

7 Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, & non polluam nomen san-

ctum meum amplius: & scient Gentes quia ego Dominus sanctus Israel.

8 Ecce venit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum.

9 Et egredientur habitatores de civitatibus Israel, & succendent, & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos: & succendent ea igni septem annis.

10 Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de saltibus: quoniam arma succendent igni, & deprædabuntur eos, quibus prædæ fuerant, & diripient vastatores suos, ait Dominus Deus.

11 Et erit in die illa: Dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel: vallem viatorum ad Orientem maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem ejus, & vocabitur vallis multitudinis Gog.

12 Et sepelient eos domus Israel, ut mudent terram septem mensibus.

13 Sepeliet autem eum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies, in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus.

14 Et viros jugiter constituent iustrantes terram, qui sepeliant, & requirant eos, quiremanferant super faciem terræ, ut emudent eam: post menses autem septem quærere incipient.

15 Et circuibunt peragrantes terram: cumque viderint os hominis, statuent juxta illud titulum, donec sepeliant illud pollinctorum in valle multitudinis Gog.

16 Nomen autem civitatis Amona, & mundabunt terram.

17 Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni volucris, & universis avibus, cunctisque bestiis agri: Convenite, properate, concurrite undique ad victimam meam, quam ego immolo vobis, victimam grandem super montes Israel: ut comedatis carnem, & bibatis sanguinem.

18 Carnes fortium comedetis, & sanguinem prius.

principum terræ bibetis : arietum , & agnorum , & hircorum , taurorumque & altilium , & pinguium omnium.

19 Et comedetis adipem in saturitatem , & bibetis sanguinem in ebrietatem , de victima , quam ego immolabo vobis :

20 Et saturabimini super mensam meam de equo , & equite forti , & de universis viris beliatoribus , ait Dominus Deus.

21 Et ponam gloriam meam in Gentibus : & videbunt omnes gentes iudicium meum , quod fecerim , & manum meam , quam posuerim super eos.

22 Et scient domus Israel , quia ego Dominus Deus eorum a die illa , & deinceps.

23 Et scient Gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israel , eo quod dereliquerint me , & absconderim faciem meam ab eis : & tradiderim eos in manus hostium , & ceciderint in gladio universi.

24 Juxta immunditiam eorum , & scelus , feci eis , & abscondi faciem meam ab illis.

25 Propterea hæc dicit Dominus Deus : Nunc reducam captivitatem Jacob . & miserebor omnis domus Israel : & assumam zelum pro nomine sancto meo.

26 Et portabunt confusionem suam , & omnem prævaricationem , qua prævaricati sunt in me , cum habitaverint in terra sua confidenter , neminem formidantes :

27 Et reduxero eos de populis , & congregavero de terris inimicorum suorum , & sanctificatus fuero in eis , in oculis gentium plurimarum.

^a Supra
26. 33.

28 * Et scient quia ego Dominus Deus eorum , eo quod transfulerim eos in nationes : & congregaverim eos super terram suam , & non dereliquerim quemquam ex eis ibi.

29 Et non abscondam ultra faciem meam ab eis , eo quod effuderim spiritum meum super omnem domum Israel : ait Dominus Deus.

C A P U T XL.

Propheta ostenditur futura reedificatio civitatis,

tis , cum mensura in longitudine , latitudine & altitudine singularum domus portarum , thalamosum , frontium , fenestrarum , vestibulorum , cubiculorum & graduum : item mensuratio quatuor mensurarum ad immolanda sacrificia : rursus gazophylacia cantorum & sacerdotum , ac vestibula templi.

I N vigesimo quinto anno transmirationis nostræ , in exordio anni , decima mensis , quattodecimo anno postquam percussa est civitas : in ipsa hac die facta est super me manus Domini , & adduxit me illuc.

2 In visionibus Dei adduxit me in terram Israel , & dimisit me super montem excelsum nimis : super quem erat quasi ædificium civitatis vergentis ad Austrum.

3 Et introduxit me illuc : & ecce vir , cujus erat species quasi species æris , & funiculus lineus in manu ejus , & calamus mensuræ in manue ejus : stabat autem in porta.

4 Et locutus est ad me idem vir : Fili hominis vide oculis tuis , & auribus tuis audi , & pone cor tuum in omnia , quæ ego ostendam tibi : quia ut ostendantur tibi adductus es huc : annuntia omnia , quæ tu vides , domui Israel.

5 Et ecce murus forinsecus in circuitu domus undique , & in manu viri calamus mensuræ sex cubitorum , & palmo : & mensus est latitudinem ædificii calamo uno , altitudinem quoque calamo uno.

6 Et venit ad portam , quæ respiciebat viam Orientalem , & ascendit per gradus ejus : & mensus est limen portæ calamo uno latitudinem , id est , limen unum calamo uno in latitudine :

7 Et thalamum uno calamo in longum , & uno calamo in latum : & inter thalamos , quinque cubitos.

8 Et limen portæ juxta vestibulum portæ intrinsecus , calamo uno.

9 Et mensus est vestibulum portæ octo cubitorum , & frontem ejus duobus cubitis : vestibulum autem portæ erat intrinsecus.

10 Porro thalami portæ ad viam Orientalem ,

Z 3

tres

tres hinc & tres inde : mensura una trium , & mensura una frontium ex utraque parte.

11 Et mensus est latitudinem liminis portæ, decem cubitorum : & longitudinem portæ, tredecim cubitorum :

12 Et marginem ante thalamos cubiti unius : & cubitus unus finis utrimque : thalami autem, sex cubitorum erant hinc & inde.

13 Et mensus est portam a tecto thalami, usque ad tectum ejus, latitudinem viginti quinque cubitorum : ostium contra ostium.

14 Et fecit frontes per sexaginta cubitos : & ad frontem atrium portæ undique per circuitum.

15 Et ante faciem portæ, quæ perfringebat usque ad faciem vestibuli portæ interioris, quinquaginta cubitos.

16 Et fenestras obliquas in thalamis, & in frontibus eorum, quæ erant intra portam undique per circuitum : similiter autem erant & in vestibulis fenestræ per gyrum intrinsecus, & ante frontes pictura palmarum.

17 Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce gazophylacia, & pavementum stratum lapide in atrio per circuitum : triginta gazophylacia in circuitu pavimento.

18 Et pavementum in fronte portarum secundum longitudinem portarum erat inferius.

19 Et mensus est latitudinem a facie portæ inferioris usque ad frontem atrii interioris extrinsecus, centum cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem.

20 Portam quoque, quæ respiciebat viam Aquilonis atrii exterioris, mensus est tam in longitudine, quam in latitudine.

21 Et thalamos ejus tres hinc, & tres inde, & frontem ejus, & vestibulum ejus secundum mensuram portæ prioris, quinquaginta cubitorum longitudinem ejus, & latitudinem viginti quinque cubitorum.

22 Fenestræ autem ejus, & vestibulum, & sculpturæ secundum mensuram portæ, quæ respiciebat ad Orientem : & septem graduum erat ascensus ejus, & vestibulum ante eam.

23 Et

23 Et porta atrii interioris contra portam Aquilonis, & Orientalem : & mensus est a porta usque ad portam centum cubitos.

24 Et eduxit me ad viam Australem, & ecce porta, quæ respiciebat ad Austrum : & mensus est frontem ejus, & vestibulum ejus juxta mensuras superiores.

25 Et fenestras ejus, & vestibula in circuitu, sicut fenestras cæteras : quinquaginta cubitorum longitudine, & latitudine viginti quinque cubitorum.

26 Et in gradibus septem ascendebatur ad eam, & vestibulum ante fores ejus : & cælatæ palmæ erant, una hinc, & altera inde in fronte ejus.

27 Et porta atrii interioris in via Australi : & mensus est a porta usque ad portam in via Australi, centum cubitos.

28 Et introduxit me in atrium interius ad portam Australem : & mensus est portam juxta mensuras superiores.

29 Thalamum ejus, & frontem ejus, & vestibulum ejus eisdem mensuris : & fenestras ejus, & vestibulum ejus in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis, & latitudinis viginti quinque cubitos.

30 Et vestibulum per gyrum longitudine viginti quinque cubitorum, & latitudine quinque cubitorum.

31 Et vestibulum ejus ad atrium exterius, & palmas ejus in fronte : & octo gradus erant, quibus ascendebatur per eam.

32 Et introduxit me in atrium interius per viam Orientalem : & mensus est portam secundum mensuras superiores.

33 Thalamum ejus, & frontem ejus, & vestibulum ejus sicut supra : & fenestras ejus, & vestibula ejus in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum & latitudine viginti quinque cubitorum.

34 Et vestibulum ejus, id est atrii exterioris : & palmæ cælatæ in fronte ejus hinc & inde : & in octo gradibus ascensus ejus.

35 Et introduxit me ad portam, quæ respiciebat

Z 4

bat

bat ad Aquilonem : & mensus est secundum men-
suras superiores.

36 Thalamum ejus, & frontem ejus, vestibulum ejus, & fenestras ejus per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum.

37 Et vestibulum ejus respiciebat ad atrium exterius : & calatura palmarum in fronte ejus hinc & inde : & in octo gradibus ascensus ejus.

38 Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum : ibi lavabant holocaustum.

39 Et in vestibulo portæ, duæ mensæ hinc, & duæ mensæ inde : ut immoletur super eas holocaustum, & pro peccato, & pro delicto.

40 Et ad latus exterius, quod ascendit ad ostium portæ, quæ pergit ad Aquilonem, duæ mensæ : & ad latus alterum ante vestibulum portæ, duæ mensæ.

41 Quatuor mensæ hinc, & quatuor mensæ inde : per latera portæ octo mensæ erant, super quas immolabant.

42 Quatuor autem mensæ ad holocaustum, de lapidibus quadris extrudæ : longitudine cubiti unius & dimidii : & latitudinæ cubiti unius & dimidii : & altitudinæ cubiti unius : super quas ponant vasa, in quibus immolatur holocaustum, & victima.

43 Et labia earum palmi unius, reflexa intrinsecus per circuitum : super mensas autem carnes oblationis.

44 Et extra portam interiorem gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere portæ respicientis ad Aquilonem : & facies eorum contra viam Australem, una ex latere portæ Orientalis, quæ respiciebat ad viam Aquilonis.

45 Et dixit ad me : Hoc est gazophylacium, quod respicit viam Meridianam, sacerdotum erit, qui excubant in custodiis templi.

46 Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit, qui excubant ad ministerium altaris. Isti sunt filii Sadoc, qui accedant de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei.

47 Et mensus est atrium longitudine centum cubito-

subitorum, & latitudine centum cubitorum per quadrum : & altare ante faciem templi.

48 Et introduxit me in vestibulum templi : & mensus est vestibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde : & latitudinem portæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorum inde.

49 Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, & latitudinem undecim cubitorum, & octo gradibus ascendebatur ad eam. Et columnæ erant in frontibus : una hinc, & altera inde.

CAPUT XLI.

Dispositio edificandi templi juxta partes singulas.

1 **E**T introduxit me in templum, & mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, & sex cubitos inde, latitudinem tabernaculi.

2 Et latitudo portæ, decem cubitorum erat : & latera portæ, quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde : & mensus est longitudinem ejus quadraginta cubitorum, & latitudinem viginti cubitorum.

3 Et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portæ duos cubitos : & portam, sex cubitorum : & latitudinem portæ, septem cubitorum.

4 Et mensus est longitudinem ejus viginti cubitorum, & latitudinem ejus viginti cubitorum, ante faciem templi : & dixit ad me : Hoc est sanctum sanctorum.

5 Et mensus est parietem domus sex cubitorum : & latitudinem lateris quatuor cubitorum undique per circuitum domus.

6 Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria : & erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut continerent, & non attingerent parietem templi.

7 Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, & in cœnaculum templi deferbat per gyrum : idcirco latius erat templum in superioribus : & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium.

8 Et vidi in domo altitudinem per circuitum,